

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 525-1917)

Originalt emne

Belysningsvæsen

Belysningsvæsen/Gudenaacentralen

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 5. januar 1918](#)
- 2) [Byrådsmødet den 4. april 1918](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 5. januar 1918 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 525-1917)

Meddelelse fra Formanden om Kommunens Stilling til Projefetet angaaende Gudenaagens Udnyttelse til Elektricitetsindvinding.

Efter Indbydelse af Formanden overværedes Behandlingen af denne Sag af Ingeniør Sardemann.

Formanden udtalte, at Projektet om Udnyttelse af Gudenaagens Vandkraft var ret gammelt og ofte havde været fremme til Behandling, men at der dog først var kommet Fart i Sagen i Aarene fra 1909 til 1911, da der var blevet nedsat en Kommission til at overveje, hvorledes Vandkraften bedst kunde udnyttes. Kommissionsbetænkningen, som var blevet afgivet i 1911, gik ud paa, at Vægten helst maatte lægges paa Indvinding af Elektricitet. I Maj 1914 blev der saa af et privat Konsortium bestaaende af Direktør Brobjerg, Direktør Angelo, Overretssagfører Dam, Ingeniør F. A. Faber og Ingeniør Thomsen indgivet Andragende om



Koncession paa Foretagendet. Paa Grund af forskellige Forbold blev Sagen noget forsinket, men i 1917 tilkendegav Ministeren for offentlige Arbejder Koncessionssøgerne, at han var villig til at meddele dem Koncession, dog at de Kommuner, som maatte have Interesse i Foretagendet fik Haand i Hanke dermed. Ved Forhandling med Ministeren var en Kreds af Mænd, som havde taget Spørgsmaalet om Kommunernes Medvirkning op, kommet til det Resultat, at det vilde være naturligst, at Kommunerne selv overtog Foretagendet mod at affinde sig med de oprindelige Ansøgere, og efter Forhandling med disse var man naaet til en Overenskomst, hvorefter de trak sig tilbage for de interesserede Kommuner, imod at der sikredes dem en vis Avance som Konsulenter for Kommunerne ved Projektets Udførelse. Spørgsmaalet var herefter, hvorledes der skulde gaas frem, og hvem der skulde andrage om Koncession. Det sidste Spørgsmaal var dog nærmest af formel Natur, idet Foretagendets Betydning for Kommunerne kun laa i, at de kunde faa Adgang til at faa Elektricitet fra Gudenaan, men naturligvis havde det nogen Betydning, at Koncessionshaverne fik Indseende med Anlæget. Da Aarhus Elektricitetsværk trængte til Udvidelse, og da det gjaldt om at benytte Anlæget til at afhjælpe noget af Arbejdsløsheden, hastede Sagen temmelig stærkt, hvis man i indeværende Rigsdagssæson skulde faa de fornødne Love vedtaget, saasom en Ekspropriationslov og en Lov om Ophævelse af Pramfarten paa Gudenaan. Efter forskellige Forhandlinger var man nu enedes om, at Viborg Amsraad og Aarhus Byraad skulde ansøge om Koncession men hvis andre Amsraad skulde ønske at være med, havde man intet derimod. Taleren vilde nu henstille, at Byraadet tog Meddelelsen til Efterretning og bemyndigede Taleren til i Forbindelse med Belysningsudvalget at indgive Koncessionsandragendet. Der var absolut intet at risikere derved, da Koncessionen jo bortfaldt, hvis Projektet ikke var udført inden en vis af Ministeriet fastsat Frist, antagelig 5 Aar. Pengespørgsmaalet vilde senere komme til at foreligge, men med at tage Koncessionen fulgte intet pekuniært Ansvar.

Ingeniør Sardemann holdt derefter følgende Foredrag, som aftrykkes efter Talerens Manuskript:

Vandkraften tænkes udnyttet paa det Sted, hvor Tangeaaen udløber i Gudenaan Der skal opføres en Dæmning tværs over Gudenaadalen, Dæmningens Krone skal ligge 7,5 m over Aaens Overkant, og Aaen bagved Dæmningen skal uddybes 1,6 m, saaledes at der opnaas en Faldhøjde af 9 m. Den gennemsnitlige aarlige Vandføring er 600 Millioner m³, der med førnævnte Fald kan give ca. 10 Million KWT. Da der indtil videre ikke kan regnes med en fuld Udnyttelse af Vandet, er der i følgende gaaet ud fra en Produktion af 6 Million

KWT. Opstuvningen af Vandet medfører en Oversvømmelse af ca. 1000 Tdr. Land, hvoraf de 300 Tdr. Land Eng, og ca. 700 daarlig Sandjord. Til Ekspropriationen af dette Areal skal der vedtages en Lov i Rigsdagen, ligesom der skal vedtages en Lov, der giver Hjemmel til at nedlægge den offentlige Trafikvej paa Gudenaan.

Værket tænkes anlagt med 3 Turbiner a 1500 HK. og koster inkl.

Højspændingsledningerne, der skal føre den elektriske Energi til Forbrugsstedet - f. Eks. Aarhus, med de nuværende Anlægspriser ca. 4 Million Kroner, heraf falder ca. 1,5 Million Kroner paa Jord- og Bygningsarbejde.

Til Bedømmelse af Anlæggets Rentabilitet i Forhold til et moderne Elektricitetsværk og Aarhus Elektricitetsværk henvises til Tabellen:

før Krigennusenere

ABCAB CABC

I ^i ^i ^i ^i "I"

J H jf H ^| H| H^ H| H| Hjj H

Øre Øre Øre Øre Øre Øre Øre Øre Øre

1) direkte Produktionspr. pr. KWT. . . . 3,98,"12253,98,s

2) indirekte -""... 2,86,95,"55,e 5

3) samlet-""... 8,76,j 15,** j jj'J17,s 306,29,513,s

4) Merudgift ved C, fremfor As pr. KWT. 4,a* I J®'721

1 s,«1»1«2»®'8'

5) -"Bs-Ås"3 Mk 3,*

I 5,"

6) Aarlig Merudgift ved en Produktion Kr'Er'Kr'Kr'Kr-Kr'Kr'Kr-Kraf 3 Million KWT. (før Krigen)... . 90000138000

4__(nu 0g senere)*1332000628000

(,nu og senere;.. 145600075200013200084000

_____ i Forhold til Gudenaaværket__

* Henholdsvis naar Gudenaaværket sælger 4 og 6 Million KWT.

Tabellen taler for sig selv. Sammenligningen er foretaget mellem Produktionsudgiften pr. KWT. fra Gudenaaværket paa den ene Side og denne Udgift for et moderne E. V. og Aarhus E. V. paa den anden Side paa tre forskellige Tidspunkter: før Krigen, nu og senere, idet man her har taget det gunstigste Tilfælde, nemlig en direkte Produktionspris som før Krigen. Den direkte Produktionspris omfatter Udgiften til Brændsel, Pasning, Vedligeholdelse, Smøre- og Pudsemateriale o. s. v., de indirekte Udgifter saadanne til Afdrag og Renter af Laan. Der gøres udtrykkelig opmærksom paa, at Sammenligningen er foretaget paa den Maade, at der fra Gudenaanlæggets og det moderne E. V. s Vedkommende er sammenlignet mellem de samlede Produktionsudg., medens der ved Sammenligningen for Gudenaanlæggets og Aarhus E. V. Vedkommende er regnet med Gudenaanlæggets samlede Produktionspris imod Aarhus E. V. direkte Produktionspris, idet man, selvom Gudenaanlægget kommer i Gang, bibeholder den indirekte Udgift pr. KWT. (Udgiften til Afdrag og Forrentning af Laan) som man nu har paa Aarhus E. V. Da der maa regnes med, at Gudenaanlægget ikke maaske med det samme, kommer op paa et Salg af 6 Million KWT. aarlig, er der i Tabellen angivet baade Besparelsen pr. KWT. og aarlig, saavel ved et Salg af 4 som 6 Millioner KWT. Derimod er det sikkert ikke for optimistisk regnet, at der sælges mindst 6 Million KWT. (sandsynligvis mere), naar de direkte Produktionsudgifter er kommet ned til samme Niveau som før Krigen, hvilket som førnævnt er Udgangspunkt for den sidste Tabel. Til denne er forøvrigt at bemærke, at Aarhus E. V. med dets nuværende Størrelse ikke vil slaa til, til et Forbrug i Aarhus med Opland af 4 Millioner KWT, m, a. O. en Udvidelse vil da være nødvendig."

Christensen bekræftede, at Belysningsudvalget var i høj Grad interesseret i Spørgsmaalet. Da Projektet for nogle Aar siden var fremme, gik man ud fra, at det var for kostbart at gennemføre, men efter at Krigen havde forrykket Forholdene, navnlig derved at Priserne paa Kul og Olie var blevet saa høje, ansaa Udvalget det for heldigt, om man kunde faa Projektet gennemført. Desuden kunde der jo ikke regnes med, at Kul- og Oliepriserne nogensinde vilde komme ned paa det gamle Niveau. Taleren vilde derfor anse det for rigtigt, at Byraadet bemyndigede Formanden til at arbejde videre paa Sagen sammen med dem, der hidtil havde arbejdet for at faa Aarhus knyttet til Foretagendet, bl. a. Kaløvigsselskabet, som jo var i høj Grad interesseret i at faa Elektriciteten saa billig som mulig. Spørgsmaalet om, hvorledes Pengene skulde rejses, laa jo ikke for nu, men naar man regnede med, at Kommunens Elektricitetsværk i Løbet af allerhøjst 2-3 Aar maatte

udvides for mindst 1 Million Kr., hvis det ikke fik Strøm fra Gudenaaværket, vilde det sikkert være klogt at søge Koncessionen og søge Anlæget fremmet det mest mulige, saaledes at man kunde undgaa den ellers nødvendige Udvidelse af Elektricitetsværket.

N. Joh. Laursen bemærkede i Anledning af den givne Oplysning om, at Gudenaan skulde nedlægges som Trafikvej, at Silkeborg efter Sigende tænkte paa at blive Havneby, og at der maaske var en vis Forbindelse dermed og Gudenaanlæget. Hvis der ikke i Projektet var taget tilstrækkeligt Hensyn til de gamle Vandrettigheder, der var knyttet til de mange Virksomheder langs Aaen saaledes Silkeborg Papirfabrik, Møller, Aalegaarde, o. s. v., kunde de let blive meget kostbare for Sagens Gennemførelse. Taleren vilde gerne have lidt at vide om denne Side af Sagen.

Bech fandt, at det var en meget stor Sag at tage Beslutning om saa hurtigt, men heldigvis var det at søge Koncessionen jo ikke det samme som at bringe Anlæget til Udførelse. Hvis de af Ingeniør Sardemann anførte Tal holdt nogenlunde Stik, og derom var der absolut ingen Grund til at tvivle, vilde Foretagendet være af stor økonomisk Betydning for Aarhus. Taleren fremhævede derefter forskellige af de af Ingeniør Sardemann paa pegede Tal og udtalte, at de i høj Grad opfordrede til, at Aarhus Byraad søgte at erhverve Koncessionen. Hr. Christensen havde sikkert fuldstændig Ret i, at Aarhus maatte anlægge et nyt Elektricitetsværk, hvis man ikke kom i Forbindelse med Gudenaanlæget, og en Forbindelse med dette vilde desuden altid blive til Fordel for Aarhus, fordi man jo næppe mere kom ned paa de gamle Brændselspriser. Endelig laa der i de Navne, som var knyttet til Projektet, bl. a. Ingeniørerne Faber og Thomsen samt Direktør Angelo, der . jo alle tre var anerkendt som Landets fineste Kapaciteter paa Elektricitets og Vandbygningens Omraade, en absolut god Garanti for Projektets Holdbarhed. Taleren kunde derfor varmt anbefale, at man gav Formanden den omtalte Bemyndigelse.

P. Petersen kunde ligesom i Udvalget anbefale, at der blev arbejdet videre paa Sagen, idet han gik ud fra, at man, inden Sagen var kommet gennem Rigsdagen, vilde være kommet ned paa et noget rimeligere Prisniveau, saaledes at Anlæget ikke vilde blive slet saa kostbart. Desuden havde man Forpligtelse til at skaffe Kaløvigsselskabet Strøm til billigst mulig Pris, og i den Henseende kunde Situationen jo let blive lidt kedelig for Aarhus, hvis andre skulde kunne levere Elektriciteten billigere. Talen om at gøre Silkeborg til en Havneby havde næppe meget paa sig.

Mousten var ikke sikker paa, om det ikke vilde være rigtigere at tage Randers og Aarhus

Amtsraad med som Koncessionsansøgere. Da man havde ret sørgelige Erfaringer fra andre Koncessioner, vilde det vist være noget betænkelig at give Formanden den ønskede Bemyndigelse, hvis der med denne fulgte nogen som helst Forpligtelse. Hvis de andre Amtsraad kom med, var der i hvert Fald flere om at dække de mulige Udgifter.

Formanden troede ikke, at Tiden tillod, at flere i Øjeblikket kom med. Selvfølgelig var det ogsaa heldigst, at der ikke var for mange med i Begyndelsen, de andre kunde jo komme til senere, i hvert Fald blive berettigede til at tage noget af deres Forbrug fra Gudenaaværket. I og for sig var der ingen Forpligtelser og dermed heller ingen Udgifter af Betydning knyttet til at modtage Koncessionen, men derimod naturligvis en moralsk Forpligtelse til at gennemføre Projektet. Skulde der blive Tale om Gennemfart til Silkeborg, kunde det ske ved Sluser, men det betød ganske vist en Fordyrelse af Gudenaanlægget. De gamle Vandrettigheder var der taget Hensyn til i selve Kommissionsbetænkningen.

Jakob Jensen ansaa det for givet, at der vilde komme adskillige Vanskeligheder for Projektets Gennemførelse, men troede ikke, der var noget om Talen om at gøre Silkeborg til en Havneby.

Det vilde næppe gaa saa rask med Ordningen af alt det, der skulde bringes i Orden, at Projektets Udførelse kunde indvirke paa Arbejdsløsheden, men bortset derfra vilde Taleren dog tilraade, at man snarest søgte at fremme Sagen, ligesom han vilde anbefale, at der ikke kom flere med. Med Hensyn til de sørgelige Erfaringer fra en anden Koncession, saa var Forholdet jo det, at i den Sag gav Byraadet sig til at modarbejde sig selv. Selvfølgelig forpligtede Koncessionen til, at man gjorde sit bedste for at gennemføre Projektet. Det vilde være af stor Betydning for Kommunen, om den kunde faa sin Elektricitet billigere end nu, og det var naturligt, at det blev Kommunen og ikke et privat Selskab, som overtog Foretagendet. Taleren anbefalede, at man gav Formanden Bemyndigelsen.

Simonsen var enig med dem, der mente, at det gjaldt om at faa saa faa med til at søge Koncessionen som muligt. Ved det elektriske Baneprojekt havde Ulykken netop været, at man havde været for mange. Hvis man kunde undgaa at faa Viborg Amtsraad med, saaledes altsaa at Aarhus alene erhvervede Koncession, vil det være det heldigste. Taleren erindrede, at det første Gudenaaprojekt var bygget paa en Forlægning af Aaen ved Tange. Han skulde ikke sige noget om, hvilket af Projekterne der var det bedste, men det forekom ham, at det første var billigere. Skulde der ikke foreligge saadanne Forhold, at det sidste Projekt absolut maatte foretrækkes, vilde det dog vist være rigtigst at faa

Koncessionen affattet saaledes, at man kunde vælge mellem Projekterne. Endvidere burde der drages Omsorg for, at Strandretten ved den opdæmmede Sø kom til at tilhøre Koncessionshaverne. De gamle Vandrettigheder vilde næppe berede større Vanskeligheder, og Talen om Silkeborg som Havneby havde næppe noget paa sig.

Formanden mente, at det vilde være politisk rigtigt at tage Viborg Amtsraad med.

Christensen troede ikke, det kunde nytte, at man her drøftede de forskellige Vanskeligheder, da det maatte blive de sagkyndiges Sag at tage sig af dem. Da en stor Del af Anlæget var Jordarbejde, vil nogen Arbejdsløshed kunne afhjælpes, hvis man snart kunde faa begyndt. Iøvrigt blev Priserne paa Maskiner og lignende vel heller ikke synderligt lavere i en ret lang Fremtid. Man havde været inde paa Tanken om at faa flere med, men var til sidst enedes om, at det bedste var at være saa faa muligt. Selvfølgelig forpligtede Koncessionen til at søge Sagen gennemført, og selvfølgelig fulgte der Udgifter med, men langtfra i den Grad som med Baneprojektet.

Niels Jensen erindrede om, at der i sin Tid havde været et Projekt fremme om en Gennemskæring fra Mossø til Horsens Fjord. Maaske var det ad den Vej, at Silkeborg tænkte paa at blive Havneby, men skulde det være ad Vejen nedad Gudena, kunde det jo ogsaa lade sig gøre ved Hjælp af Sluser ved Gudenaaværket ved Tange.

Møller var overbevist om, at Beregningerne var rigtige nok, men vilde dog advare imod, at man saa altfor lyst paa Sagen, idet man jo ikke kunde faa Elektricitet fra Gudenaaværket til de Tider, man havde egentlig Brug derfor, nemlig i i November, December og Januar Maaneder. Gudenaaværket vilde jo faa Forpligtelse til at levere Strøm ogsaa til andre Kommuner, og netop i de 3 nævnte Maaneder kunde Værket fremstille mindst, saa Fordelen for Aarhus blev derved ret ringe. Noget andet var det, hvis man ikke behøvede at udvide Byens eget Elektricitetsværk, men det undgik man af de anførte Grunde vist ikke alligevel. Aarhus Elektricitetsværk var nu ikke saa daarligt, som det blev gjort til, og det stod heller ikke umiddelbart foran en meget stor Udvidelse. Naar man fik Dieselmotorerne i Gang, kunde Udvidelsen nok vente lidt, i hvert Fald hvis man anskaffede en Motor til. Taleren kunde anbefale, at man søgte Koncessionen, men han vilde gerne have, at man var klar over, at den ikke fik saa stor Betydning for Kommunen, som det syntes at se ud til.

Brøndum vilde anbefale, at man søgte Koncessionen, og at man blev saa faa som muligt om den. Jo færre der var med, jo hurtigere kunde der handles, og da Projektet indeholdt en Del Jordarbejde, var det heldigt at komme i Gang snarest af Hensyn til Arbejdsløsheden.



Fabrikken ved Silkeborg kunde ikke rammes af Projektet, men der var til Gudenaæn knyttet en Del andre Privilegier, som det nok vilde koste noget at komme over. Søretten ved den opdæmmede Sø vilde man næppe faa ret mange Fordele af, og Fiskerirettighederne var der taget Hensyn til ved Projektets Udarbejdelse. Taleren savnede Oplysning om, hvor længe Projektets Udførelse vilde vare, og om Udgiftens Størrelse, hvis der skulde bygges Gennemfartssluse. Endvidere vilde det være rart at vide noget om Vandføringens Størrelse navnlig i November, December og Januar Maaneder.

Bech bemærkede, at man ved at modtage Koncessionen forpligtede sig til at arbejde videre paa Sagen, men ikke bandt sig økonomisk til dens Gennemførelse. Det endelige Standpunkt skulde først tages, naar det pekuniære Spørgsmaal kom til at ligge for. Man maatte være klar over, at man maatte have langt større Maskiner, end Hr. Møller syntes at mene, hvis Kommunens Elektricitetsværk skulde indrettes økonomisk og teknisk forsvarlig. De forskellige Vandrettigheder ved Gudenaæn og da særlig Aalegaardsrettighederne skulde Lovgivningen nok tage sig af, og Vandføringen var der gode Oplysninger om i Kommissionsbetænkningen.

Brammer troede ikke paa, at Projektet vilde komme til at afhjælpe noget af den herskende Arbejdsløshed. Det var rigtigt, at Fordelen for Aarhus i overordentlig Grad ahang af, om man ved Tilslutning til Gudenaaværket kunde blive fri for at bygge et moderne Elektricitetsværk. Skulde alle i Midtjylland, som ønskede det, have Ret til at faa Strøm fra Gudenaaværket, blev den Mængde, som Aarhus kunde faa, saa lille, at Indtægten blev meget ringe. Det vilde være ønskeligt, om Sagen kunde faa to Behandlinger, saaledes at man kunde faa de Oplysninger, der var nødvendige, for at man kunde danne sig et Overblik over denne store Sag. Der vilde sikkert vise sig Vanskeligheder af mangfoldig Art, men Byraadet havde intet faaet at vide derom og heller ikke noget om, hvilke Erstatninger der eventuelt kunde blive Tale om at udrede. Taleren anmodede om at faa Sagen udsat.

Formanden havde ikke sat Sagen paa Dagsordenen til nogen egentlig Beslutning, saa der var ingen Grund til Udsættelse. Alle Hr. Brammers Betæneligheder var ganske ud i det blaa, og i hvert Fald kunde man være ganske vis paa, at Lovgivningsmagten nok skulde sørge for det, Hr. Brammer havde været inde paa.

Christensen troede ikke, en Udsættelse vilde hjælpe noget, og der skulde jo heller ikke tages nogen egentlig Beslutning. Til Hr. Møller bemærkede Taleren, at det, som det for Aarhus Elektricitetsværk gjaldt om, var at faa sit konstante Forbrug fra Gudenaaværket,

saaledes at Værkets egne Maskiner kunne danne Reserven, som skulde fremstille Spidsen af Forbruget og da altsaa særlig i November, December og Januar. Der kunde næppe ventes 2-3 Aar med en betydelig Udvidelse af Elektricitetsværket, og det var denne Udvidelse, som kunde undgaas ved Tilslutning til Gudenaaværket.

Mousten mente, at man maatte vide, hvor stor Elektricitetsmængde man kunde faa til de forskellige Tider, inden man kunde sige noget om, hvor meget Gudenaaværket var værd for Kommunen. Taleren gik ud fra, at de Forpligtelser, man paatog sig ved at modtage Koncessionen, kun vedrørte Fremtiden og ikke Fortiden.

Formanden oplyste, at der ingen Forpligtelser var fra Fortiden.

Mousten bemærkede, at hvis der blev flere om at søge Koncessionen, vilde der ikke være saa mange til at spænde Ben for Foretagendet.

Møller hævdede overfor Hr. Bech, at man havde Beregninger for, at de af Elektricitetsværket anskaffede Dieselmotorer ydede den billigste Kraft. Det vilde blive ret dyrt, hvis det meste af Elektricitetsværkets Maskinkraft skulde staa i Reserve.

Brammer maatte overfor Formandens Udtalelse om, at Talerens Betænkeligheder var hen i det blaa, gøre opmærksom paa, at det væsentligt i det af ham fremførte havde været, hvorledes Indtægten for Aarhus ved Tilslutning til Gudenaaværket vilde være under visse Forhold.

Formanden ansaa det for ganske umuligt at sige noget om, hvorledes Indtægten vilde stille sig.

Bech bemærkede, at Dieselmotorerne var udmærkede til at tage Spidsen af Forbruget, fordi det var lette at sætte ind, men at de ikke egnede sig til at sætte den konstante Ydeevne op. Dertil var det, at Gudenaaværket skulde bruges.

Mousten kunde nok ønske at vide noget om, hvor stor Elektricitetsmængde Aarhus kunde faa fra Gudenaaværket.

Brøndum spurgte, om Udvidelsen af Elektricitetsværket kunde vente, til man kunde faa Strøm fra Gudenaaværket.

Ingeniør Sardemann bekræftede, at det oprindelige Gudenaaprojekt hvilede paa et Kananlæg. Dette Projekt, som iøvrigt var betydeligt dyrere end det nu foreliggende, medførte imidlertid, at Reguleringen fandt Sted i Silkeborg Søerne, hvorved man blev

afhængig af Papirfabrikken. De forskellige Rettigheder, der vilde blive krænkede ved Projektets Gennemførelse, vilde der blive taget Hensyn til i Ekspropriationsloven. Det var rigtigt, at der fandtes et Projekt, der var knyttet til Mossø, men det vilde medføre saa store Anlægsudgifter, at det ikke kunde betale sig. Inden Byraadet tog endelig Standpunkt til Sagen, maatte der sikres Aarhus et vist Antal K. W. T. til bestemte Tider, men det maatte i saa Henseende erindres, at Maksima for By og Land ikke faldt paa samme Tid. Fordelen for eksisterende Elektricitetsværker laa som nævnt af de Herrer Bech og Christensen i at faa den konstante Ydeevne udvidet. Gudenaaværkets Byggetid vilde blive et Aar. Skulde Silkeborg blive Havneby, maatte der bygges en Kammersluse ved Gudenaadæmningen, og Udgiften derved vilde blive ca. 300000 Kr. Om Vandføringen vilde man i Kommissionsbetænkningen kunne faa alle Oplysninger.

Formanden spurgte, om Hr. Braminer fastholdt Forlangendet om Udsættelse af Sagen.

Jakob Jensen troede ikke, man blev klogere paa Sagen ved at faa den udsat.

Brammer frafaldt sit Ønske om Udsættelse.

Det vedtoges at bemyndige Formanden til i Forbindelse med Belysningsudvalget at søge Sagen fremmet eventuelt i Forbindelse med Viborg Amtsraad at søge om Eneretsbevilling.

Uddrag fra byrådsmødet den 4. april 1918 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 525-1917)

Indbydelse fra Vandbygningsdirektøren og Elektricitetskommissionen til Byraadet om Deltagelse i et Møde den 12. April 1918 til Forberedelse af Gennemførelsen af Loven af 20. Marts 1918 om Udnyttelse af Gudenaas Vandkraft.

Formanden meddelte, at Byraadet var opfordret til at lade sig repræsentere ved et eller to Medlemmer. Det vilde antagelig være rigtigst, at man valgte to Medlemmer. Det var glædeligt, at det var lykkedes at gennemføre Loven inden Rigsdagssamlingens Slutning, og at Ministeriet nu, som det fremgik af Skrivelsen, havde taget Initiativet til Lovens Gennemførelse. Det paagældende Møde gik formentlig nærmest ud paa at faa fastslaaet, hvor omfattende den Kreds af kommunale Raad, som skulde have Eneretsbevillingen, skulde være, men' der kunde maaske ogsaa komme andre Spørgsmaal paa Bane. Taleren

vilde gerne udbede sig Byraadets Bemyndigelse til at indbyde Mødedeltagerne til enten en Frokost eller en Middag, og han vilde, hvis man ikke fandt det ubeskedent, anmode om, at Taleren som Byraadets Formand og Hr. Christensen som Belysninggudvalgets Formand blev valgt til at deltage i Mødet.

Jakob Jensen fandt det ganske naturligt, at man tiltraadte Formandens Forslag.

Formanden og Christensen valgtes.

